

سبقت «ساسی مانکن» در فهرست بیشترین جستجو شده‌ها

ندیدن عواقب‌های وهوی

بینا باری

بار علت و تبعات این رویداد هستند. مانند همیشه آنچه در اتهامات رایج سیاسی به کار گرفته می‌شود شمشیر تیزی است که با ترند تقبیح رویداد برای از دم تیغ گذراندن رقیب کشیده می‌شود و تنها چیزی که دیده نمی‌شود دلایل و علل متعدد رویدادی است که اکنون در پی آیند آن دلیل دیده شده است.

تنها دلایل نیستند که در این فضاهای متشنج سیاسی دیده نمی‌شوند بلکه عواقب این هیاهوها نیز پوشیده می‌مانند و ای بسا به جای بازدارندگی به ترویج گسترده امر

مذموم می‌پردازند. کافی است که نگاهی به آمار جستجوی گوگل ترندز برای دو واژه «ساسی مانکن» و «جنتلمن» بیندازیم تا مشخص شود خفتگان بسیاری بر اثر های وهوی سیاسی بیدار شده‌اند و به جستجوی چیزی پرداخته‌اند که شاید در انتخاب عادی به سوی آن تمایلی نداشتند اما این روزها دعوی سیاسی که برای آن به راه افتاده عامل توجه گسترده بدان شده است؛ از موضع گیری نماینده مجلس و پاسخ پیگیری وزیر آموزش و پرورش گرفته تا مردم عادی؛ عدم

تدبیر و مدیریت مساله کار را به جایی رسانده که حتی خواننده نه چندین پر رونق قطعه جنتلمن توانسته آنقدر از شنیدن این بازتاب‌ها قدر تمند شود که نماینده مجلس را به چالشی برای تحمل حرکات ریتیمیک بدن دعوت کند! خلاصه یعنی آبی که سر بالا رفته و قورباغهای که ابو عطامی خواند!

ساسی مانکن هرگز در خواب هم نمی‌دید که آهنگش یک شبه اینگونه در دعوای سیاسی توسط مردم شنیده شود و عالمه مردم به جستجوی نامش در گوگل بپردازند و او را ترند کنند. بله یک خواننده پاپ بازار داغ و

هیت شدن قطعه‌اش را می‌خواهد و حالا به مدد سیاستمداران (شما در این مقوله بخوانید کسانی که از روی بی‌سیاستی آهنگ او را هیت کرده‌اند) موجب توفیق ساسان حدیری در آن سوی کره زمین شده‌اند که روزی به امید شهرت بیشتر به آنجا رفت و بدون هیچ حاشیه‌ای دور از جنجال به آرامی کارش را پی گرفت؛ هر چند بدون هواداران زیاد و جدی؛ اما حالا در همان زادگاهی که روزی او ترکش کرده به مدد دنیای زشت سیاست بازار او پر رونق شده است. فارغ از اینکه سیاستمداران چنانچه نامشان اقتضا می‌کند اگر سیاس می‌بودند باید از افتادن به این ورطه پیچیده تفاوت فرهنگ تبلیغی رسمی با فرهنگ جاری غیررسمی تبری می‌جستند چرا که همواره در جامعه ما آنچه در فرهنگ رسمی و حاکمیتی تبلیغ می‌شود با آنچه در لایه‌های مختلف جامعه جریان دارد، دارای اختلافات زیادی بوده و هست؛ همانگونه که در کلیپ منتشر شده از این هم‌خوانی‌ها عده‌ای از والدین نیز دانش آموزان را در خوانی قطعه جنتلمن همراهی می‌کنند. درست است که وزارت آموزش و پرورش متولی تعلیم و تربیت دانش آموزان است، اما مگر در این امور همواره موفق بوده است؟ و اینجاست که جامعه‌شناسان باید به تحلیل بپردازند که این چنددستی جامعه‌ما و تفاوت‌ها یا آنچه برای تربیت و تعلیم ترویج می‌شود و آنچه عمل‌رواج

عدم تدبیر و مدیریت مساله کار را به جایی رسانده که حتی خواننده نه چندین پر رونق قطعه جنتلمن توانسته آنقدر از شنیدن این بازتاب‌ها قدر تمند شود که نماینده مجلس را به چالشی برای تحمل حرکات ریتیمیک بدن دعوت کند! آبی که سر بالا رفته و قورباغهای که ابو عطامی خواند!

دارد در چیست؛ اما باید این حقیقت را پذیرفت که جامعه منتظر بایدها و نیایدی‌های رسمی نمی‌ماند و جریان‌های غیررسمی نیز در اجتماع جاری و ساری هستند و موسیقی این نامشخص‌ترین مساله موجود در این چند دهه اخیر، هر چند حیاتی طبیعی نداشته و همواره با محدودیت‌ها و ممنوعیت‌ها مواجه بوده؛ اما همواره در زندگی مردم حضور پررنگی داشته است؛ بماند که تاکنون وضعیت مبهم آن و آنچه از موسیقی در واقعیت جامعه وجود دارد به درستی پیش چشم سیاستمداران قرار نگرفته بوده (شاید هم قرار گرفته و دم‌برنیارنده‌اند) تا از حالت نامشخص معلق بین بود و نبود رهایی یابد و یا قضاوت‌ها و سخنان درست‌تری را موجب شود که امروز اینگونه برآشفته در پی کتمان آن نباشند.

ماجرای تک‌قطعه ساسی مانکن و هم‌خوانی دسته‌جمعی عده‌ای از دانش‌آموزان مدارس آن هم در روز معلم به همراه برخی والدینشان حالا ابعاد بزرگتری از روز نخست پیدا کرده و به موضع‌گیری‌های سیاسی نیز راه یافته است و البته مطابق معمول نیز هر دو جناح سیاسی هم‌زمان به دنبال بهره‌برداری در جهت متهم‌ساختن جناح رقیب و شانه خالی کردن از زیر

دنگ و دونگ

نگاهی دیگر به ماجرای انتشار کلیپ رقص و شادی دانش‌آموزان

جای خالی موسیقی در مدارس

محمد طباطبایی

نخستین بار که متوجه شدم یک موضوع یا ماجرا را می‌شود طور دیگر و از زاویه‌های دیگر نگاه کرد حدود ۸ سال بیشتر نداشتیم. زمانی که دانش‌آموز در سخنانی بودم و همه نمره‌هایم ۲۰ بود. یک بار که نمره یکی از درس‌هایم ۱۴ شد پدرم را خواستند، نگران بودم که چه اتفاقی خواهد افتاد، پدرم آمد و دفتر مدرسه مرا خواست، منتظر اخم و ناراحتی پدرم بودم اما او در کمال ناباوری با همان لجه خاص مردم شهر زادگاهم خطاب به مدیر مدرسه و معلم ابتدا به مزاح گفت: بعضی وقت‌ها نمره ۱۴ خوب است که نمره‌های ۲۰ و بیشتر دیده شود. و بعد خیلی جدی شد و ادامه داد: اینکه نمره‌اش ۱۴ شده حتماً دلیلی دارد، باید ببینیم دلیلش چه بوده است.

حالا حکایت و ویدئوی منتشر شده از جشن دانش‌آموزان دبستانی با آهنگ ساسی مانکن

است. خیلی‌ها در این باره نوشته‌اند و گفته‌اند، خیلی‌ها فریاد و آفر هنگا و وا اسلاما سر داده‌اند و خواستار ورود دستگاه قضا به این موضوع شده‌اند، خیلی‌های دیگر هم در پاسخ آن خیلی‌های نخست گفته‌اند به جای نگرانی برای شادی دانش‌آموزان با آهنگ ساسی مانکن در یک مدرسه بهتر آن بود نگران وضعیت مدارس در مناطق محروم یا بعضی ناپنجاری‌ها در مدارس و... باشید. تاسف‌آورتر اینکه وزیر محترم آموزش و پرورش هم که از او انتظار نگاه متفاوت به موضوع می‌رود مانند یکی از دو گروه فوق‌الذکر اظهار نظر کرده‌اند. نگارنده اما بر این باور است ماجرا را باید طور دیگر دید و اگر چه نه ساسی مانکن و رفقایش را می‌شناسد و نه حتی تصویری از او دیده و هیچ وقت هم عکس و فیلم یادگاری و انتخاباتی با او ثبت نکرده و هرگز هم آهنگی را به اختیار از او شنیده است از جشن دانش‌آموزان یک مدرسه با آهنگ ساسی مانکن یا هر خواننده دیگری در شمایل و سیاق

و جایگاه او تعجب نمی‌کند. حتی بر این باور است این موضوع بارها پیش از این اتفاق افتاده و چون فیلمی از آن منتشر نشده سر و صدا به پا نکرده و پس از این هم بارها اتفاق خواهد افتاد چرا که سلیقه موسیقایی دانش‌آموزان مابین این سمت رفته است. وقتی موسیقی در مدارس ما هیچ، تاکید می‌کنم، هیچ جایگاهی ندارد شبکه‌های ماهواره‌ای و فضای مجازی سلیقه موسیقایی نسل تازه را شکل می‌دهد. اگر در گذشته ضرورت پرداختن به موسیقی در مدارس به اندازه حالا احساس نمی‌شد دلیلش این بود که در دهه‌های قبل نه ماهواره بود، نه فضای مجازی. اما حالا شرایط تغییر کرده است و اگر ما فکری برای معرفی موسیقی خوب به نسل تازه و عادت دادن گوش کودکان به این نوع از موسیقی نکنیم به طور حتم ابزارهای جدید ارتباطی نظیر ماهواره و فضای مجازی در این حوزه نقش بازی خواهند کرد.

دو خبر از علی رهبری در آنسوی آب‌ها

ضبط خون ایرانی با ساکسیفون و ارکستر، همکاری با ارکستر دولتی استانبول

علی رهبری (موسیقیدان ایرانی) خردادماه امسال همکاری مجدد خود را با ارکستر سمفونیک دولتی استانبول از سر می‌گیرد. این رهبر و آهنگساز بین‌المللی ایرانی بعد از یک توقف ۷ ساله، از تاریخ ۴ خرداد ماه سال جاری، کنسرت ویژه اختتامیه ارکستر سمفونیک دولتی استانبول را رهبری می‌کند. در این کنسرت ویژه دو خواننده از ستارگان مشهور ترکیه و مکزیک، علی رهبری را همراهی می‌کنند. «کازن گاردازبال» خواننده سوپرانو

اهل مکزیک که شهرتش بیشتر مدیون اجراهایش در سالن‌های اپرای کشورهای آمریکای جنوبی، ایتالیا و اسپانیا است و همچنین «بوراک بیلگین»، خواننده باس اهل ترکیه که اجراهای موفقش در سالن‌های اپرای کانادا و آمریکای شمالی از جمله در شهرهای تورنتو، ونکوور، پیتزبورگ، سیاتل و نیویورک مورد توجه قرار گرفته‌اند، آثاری از جکینو روسینی، ژرژ بیزه، گایتانو دونیزتی، کامیل سن‌سان و موریس راول را اجرا می‌کنند.

سوالم از وزیر محترم آموزش و پرورش، وزاری پیشین و تمامی مسئولان حوزه آموزش و پرورش است؛ چه کاری در حوزه موسیقی در مدارس کرده‌ایم که حالا انتظار داریم کودک ما در مدرسه با ساسی مانکن لذت نبرد؟ آیا خبر دارید که حتی در جشن‌های مذهبی و ملی هم در تمام مدارس یا با کمی احتیاط در بسیاری از مدارس موسیقی اجرامی شود؟ آیا خبر دارید برای تئاتر و کتاب‌خوانی و رباتیک و ... جشنواره و مسابقات دانش‌آموزی داریم اما برای موسیقی نه؟

ماهیچ کاری در حوزه موسیقی در مدارس نکرده‌ایم چرا که هیچ برنامه‌ای در این حوزه نداشته و نداریم اما حالا انتظار داریم دانش‌آموزان مان انتخابشان ساسی مانکن نباشد. آری، موسیقی ایرانی بسیار خوب است و اتفاقاً کارهای خوبی هم در موسیقی برای کودکان ساخته شده است، اما ما اجازه ندادیم وارد مدارس شود، ماهواره هم آنچه معرفی و تبلیغ می‌کند این‌ها نیست. یک جمله اگر بخواهم بگویم اینکه: ما ناکاشته‌ایم پس انتظار درو کردن نداشته باشیم.

ساکسیفون باریتون و ارکستر سمفونیک نیز اجرا و ضبط می‌شود. این اثر که چندی پیش توجه نوازنده نامدار ساکسیفون اسلواکی «لادیسلاو فان سوویتس» را به خود جلب کرده بود، با همکاری آهنگساز برای ساز ساکسیفون نیز تنظیم شده است. ضبط این اثر ایرانی روز شنبه هفتم اردیبهشت ماه با نوازندگی لادیسلاو فان سوویتس در شهر وین اتریش برای شرکت ناکسوس آغاز شده است. این اثر همراه با پوئم سمفونیک بیروت که چند ماه پیش در وین ضبط شده و همچنین قطعه «مرد شد» اثر جدید علی رهبری، که مراحل پایانی خود را می‌گذراند، در قالب یک البوم توسط شرکت آلمانی عرضه خواهند شد.

نوا

باشعری از «احمد شاملو»
«روزگار غریب» با صدای «علیرضا قربانی» منتشر شد

در آستانه برگزاری کنسرت «بامن بخوان» با صدای «علیرضا قربانی» یکی دیگر از قطعات این پروژه منتشر شده است. این قطعه با نام «روزگار غریب» بر اساس شعر «احمد شاملو» و با موسیقی «حسام ناصری» تهیه شده است. این اثر الکتروآکوستیک با نوازندگی میلاد محمدی (ساز تار)، حسام ناصری (ساز سه‌تار)، مهرداد عالمی (ساز ویلنسل) و همخوانی مهگل صفدری و میکس و مسترینگ آرش پاکزاد به مرحله انتشار رسیده است. ترانه ترجیع‌بند این اثر هم سروده «حمید خلف بیگی» است. قطعه روزگار غریب با صدای علیرضا قربانی در حالی منتشر می‌شود که این روزها کنسرت‌های با من بخوان در تالار وحدت در حال برگزاری است و چندین مرتبه نیز تمديد شده. این خواننده خوش‌نام موسیقی ایرانی طی روزهای ۱۷ تا ۲۳ اردیبهشت در تالار وحدت تهران با من بخوان را روی صحنه دارد و در این کنسرت سمس شده با ترکیب متفاوت اعضای گروه و رپرتواری با قطعات جدید روی صحنه برود.

جورچین محسن چاوشی

محسن چاوشی خواننده موسیقی پاپ در تازه‌ترین فعالیت موسیقایی خود تک آهنگ «جورچین» را با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منتشر کرد. در این قطعه که برای تیتراژ سریال تلویزیونی «دلدار» شبکه دوم سیمیا تولید شده، حسین صفا شاعر، محسن چاوشی آهنگساز و خواننده، کیان دارات نوازنده سه‌تار و گیتار، امیر جمال‌فرد تنظیم، میکس و مسترینگ گروه اجرایی را تشکیل می‌دهند.

نوا

فرهیختگی در محیط مردمی
غزل خوانی تهرانی و بسترهای فرهنگی - اجتماعی آن

نوشته: ساسان فاطمی
ناشر: ماهور

در باره این اثر، به قلم ساسان فاطمی می‌خوانیم: «غزل خوانی را، که در محیط رسمی به آن «کوچه‌باغی» و «بیات تهران» می‌گویند، نوعی آوازخوانی مردمی باید دانست که میان اقشار خاصی از جامعه شهری در پایتخت رواج دارد. این آوازخوانی، که محیط رسمی از آن تصویر نادرستی اشاعه داده، در واقع امتداد آوازخوانی کلاسیک در محیط مردمی است. این تحقیق که اساساً بر کار میدانی در تهران (و به خصوص شهر ری) و در موقعیت‌های مختلف ترنابازی، گسرو کبوتر، ورزش سنتی در زورخانه‌ها و غیره متکی است، قصد دارد نشان دهد که آنچه غزل خوانی را از آواز کلاسیک متمایز می‌کند کمتر در ویژگی‌های فنی موسیقایی نهفته است تا در نقش فرهنگی-اجتماعی‌ای که این آواز در میان اهل غزل (قشر فرهنگی‌ای که اجراکننده و مخاطب غزل خوانی است) ایفا می‌کند؛ نقشی که خطوط اصلی آن نوعی «فرهیختگی» در محیط مردمی را به نمایش می‌گذارد.»